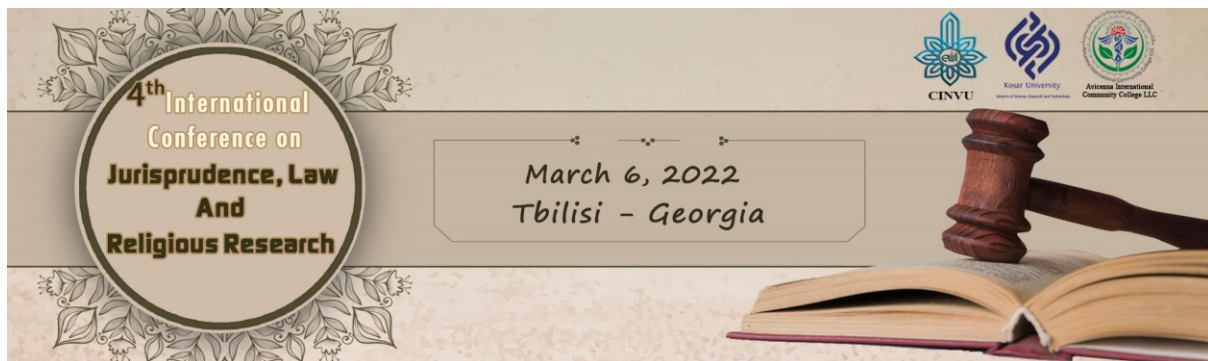

تبیین و بررسی شیوه های جایگزین حل و فصل اختلافات در نظام حقوقی ایران و آثار وضعی اینگونه روشها بر کاهش آمار ورودی پرونده به محاکم قضایی

ابوالفضل خبیری

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق بین الملل ۲. عضو آکادمی آسیایی حقوق بین الملل ۳. عضو مرکز داوری تجاری بین المللی استرالیا

چکیده

امروزه استفاده از روشهای جایگزین حل و فصل اختلافات (آی.دی.ار) به دلیل مزیتهایی که در این روشها وجود دارد، مورد استقبال روز افزون کشورهای در حال توسعه من جمله ایران قرار گرفته است. از آنجاییکه استفاده از روشهای ترکیبی (آی.دی.ار) ارزانتر و سریعتر از محاکم قضایی میباشد، لیکن هنوز هم شاهد عدم استقبال از اینگونه روشهای جایگزین حل و فصل اختلافات (مذاکره، میانجگری، و غیره) خصوصاً در بین مردم عادی و حتی بازرگانان و تجار میباشیم. همچنین از آنجایی که رجوع به این روشها بصورت داوطلبانه است، عدم فرهنگ سازی در تبیین جایگاه روشهای (آی.دی.ار) و مزایای آنها، موجب عدم استقبال طرفین اختلاف، چه در قراردادهای بازرگانی و تجاری و چه در بین مردم برای حل اختلافشان پیش از اقدام به طرح دعوی در محاکم قضایی شده است. اما نگارنده در این مقاله سعی نموده ابتدا به تبیین و تعریف روشهای (آی.دی.ار) بپردازد و سپس به تبیین عملکرد شیوه های جایگزین حل و فصل اختلافات مبادرت ورزد. همچنین از ماحصل پژوهش، نیل به استفاده بیشتر روشهای (آی.دی.ار) چه در بین مردم و چه در بین تجار، از بار پرونده های کیفری، حقوقی، خانواده و غیره در محاکم قضایی بکاهیم. همچنین روش انجام پژوهش حاضر از نظر نویسنده این مقاله توصیفی-تحلیلی میباشد.

کلید واژه: رویه قضایی، داوری، میانجگری، شیوه های جایگزین حل و فصل اختلافات